

CINEMA

'Mothman. La última profecía'



Richard Gere encapçala el repartiment de 'Mothman'

No sé per què deu ser, però un servidor acostuma a desconfiar dels films que porten un encapçalament publicitari del tipus: "Aquesta pel·lícula està basada en fets reals". Aquesta és, precisament, l'aura que embelleix *Mothman. La última profecía*, un film que, a base de posar a la pràctica la famosa tàctica de fer de la necessitat virtut, assoleix uns resultats més o menys defensables, però del tot rutinaris.

El nou film de Mark Pellington planteja un dels temes més ancestrals del gènere de la ciència-ficció, la infructuosa lluita de l'home contra el mal, contra el destí predeterminat de tots els mortals, contra ell mateix, al cap i a la fi. En contra del que acostuma a ser habitual en els films de gran pressupost -no és que aquí hi hagi carretades de dòlars, però amb quatre duros tampoc

s'ha fet-, l'interès fonamental d'aquesta producció no és el que s'hi veu, la seva aparença visual, sinó el que queda amagat, les suggerències que el mateix espectador es fabrica, el seu costat ocult.

I és que no hi ha més remei, el material que Pellington posa en solfa no dona, precisament, per tirar gaires coets. La realització del film és correcta però enorme, abismalment reiterativa. No és necessari un metratge de prop de dues hores per donar cos a aquesta història, inicialment estimulante per tot el que posseeix d'inexplicable, però progressivament tediosa, totalment mal resolta.

El problema bàsic de *Mothman. La última profecía*, rau en la incapacitat del guió per mantenir l'interès, un interès que, vista la temàtica del film, hauria d'estar garantit d'entrada. Si no és així, sempre és una mala notícia, però més en el cas d'una pel·lícula sobre monstruoses aparicions i misteris sense resoldre. Deixem, doncs, volar la imaginació i explorem els múltiples racons ocults d'aquest digne film d'intriga, no és la primera vegada que aquesta ens treu d'un problema semblant.

## Misteris sense resoldre

Toni Vall

'The Mothman Profecies' Director: Mark Pellington. Guió: Richard Hatem basat en el llibre homònim de John A. Keel. Fotografia: Fred Murphy. Música: Tomandandy. Intèrprets: Richard Gere, Laura Linney, Will Patton. EUA, 2001.

TEATRE

'Again, again!!!'

## Ras i curt: riu!

Francesc Massip

'Again, again!!!' de Vol-Ras. Intèrprets: Xavier Amatller 'Notxa', Joan Faneca, Joan Segalés. Escenografia: Quico Estivill. Direcció: Pep Cruz. Teatre Poliorama, 27 de març.

Després d'una erràtica incursió a la jungla del teatre de text (*Violeta violada*), Vol-Ras torna a solc i reprèn el bo i millor del teatre d'actor en què el conjunt sempre ha excel·lit. Tàcit, en el seu *Diàleg sobre oratòria* (80 dC), per manifestar la decadència de l'art de la paraula, citava una dita que corria en boca de tothom: "Els nostres oradors parlen lascivament, i els pantomims dansen eloqüentment." Un acudit que avui sembla que torna a ser proverbial: molts oradors d'avui tenen una llengua que reclama lleixiu o detergents encara més forts. Pel que fa als mims, Vol-Ras dona una lliçó, *again*, d'eloqüència gestual. El fet és que, per celebrar els 21 anys de continuïtat -tota una fita, per cert!-, el grup s'ha empescat una antologia d'escenes o de motius d'espectacles anteriors,

recosides en un original *patchwork*. I del trencaclosques en surt un muntatge altament explosiu: els canons dels seus gestos són carregats amb pólvora de riures, capaços de fer rebotar un públic amb ganes de xerinxola. L'escenografia de neons bigarrats que van dibuixant els distintes espais de la rialla, és la que Quico Estivill va realitzar per a *Insòlit*. La seva simplicitat i eficàcia està en la capacitat de transformació i adaptació a les diferents històries. L'espectacle convoca seqüències hilarants resoltes amb virtuosisme de recursos: des de la cita beckettiana (*Fi de partida*) de l'home que surt del contenidor d'escombreries, fins a la picada d'ullet brossiana del vol de barrets i de paraigües que, juntament amb el vol més feixuc de les bombones de butà, actualitzen el número dels plats que escampava Arlequí com a servent de dos amos, tot passant per les incomoditats de viatjar amb metro, les truculentes intervencions quirúrgiques o la desfilarada d'escocesos amb monocicles. Una pedregada (més que una pluja) d'enginyoses facècies, que es van embotonant a ratxades i que tenen com a ingredient principal les insòlites onomatopeies i ganyotes. Una retòrica de la contorsió capaç de fer extremadament complicada l'acció més senzilla (com parar taula) i de vivificar els objectes més inerts (com una cadira). Per a la cloenda han triat l'estripteis total, amb tota mena de falses expectatives. Un pastís que només diu "menja'm", vull dir, "riu!"

## Almodóvar inaugura el Festival de Cine de París amb 'Hable con ella'

Redacció  
PARÍS

L'última pel·lícula de Pedro Almodóvar, *Hable con ella*, serà l'encarregada d'inaugurar avui la dissetena edició del Festival de Cine de París. Presidit per l'actriu Isabelle Adjani, el certamen dedica aquest any una especial atenció al cinema espanyol i a més del director manxec (molt apreciada a França) també s'espera que hi facin acte de presència les actrius Marisa Paredes, Rossy de Palma, Carmen Maura i Ana Torrent, i els actors Eduardo Noriega, Ernesto Alterio i Javier Bardem. En l'apartat dedicat al cine espanyol, també hi han estat invitats els directors Carlos Saura, Juan Antonio Bardem, Julio Medem, Montxo Armendáriz i el català Marc Recha. Al marge de la presentació d'*Hable con ella*, es projectarà una retrospectiva que inclou films de Luis Buñuel, Victor Erice, Luis García Berlanga i Saura. Per la seva part, l'actriu Victoria Abril, que ja fa anys que va fixar la seva residència a París i treballa habitualment en produccions franceses, acaba de ser nomenada "cavaller" de la Legió d'Honor francesa, una condecoració que reconeix els seus "vint-i-sis" anys de professió al cine. L'any 1998, la protagonista de *Sin noticias de Dios* ja va rebre la insígnia d'oficial de les Arts i les Lletres de França.

## L'antic cine Florida reneix amb set sales de versió original

Efe  
BARCELONA

**L'antic cine Florida, tancat fa dos anys, reobrirà les portes divendres d'aquesta setmana com a multicine, amb set sales dedicades al cine en versió original.**

El gestionarà la cadena Renoir, que ja compta amb un altre complex cinematogràfic al barri barceloní de les Corts. Segons fonts de l'empresa, el nou multicine comptarà amb 1.134 butaques, repartides en dues sales situades en la pri-

mera planta amb capacitat per a 264 i 185 places; quatre més a la planta baixa amb aforaments de 191, 170, 132 i 122 places, i una sala al soterrani amb 70 butaques més.

El cèntric complex cinematogràfic només conserva la façana de l'antic cine Florida, que ha estat restaurada. L'interior ha estat completament modificat per donar cabuda a les set sales i fer-hi millores tècniques. Però per recordar la llarga història del Florida, els nous cines comptaran amb una exposició permanent de llanternes màgiques i projectors antics.

El Florida va obrir les portes el 1943 amb una única gran sala, i el 1963 es va transformar en un cinerama. A finals dels anys 80 es va convertir en un multicine amb tres sales fins que fa dos anys Cinesa el va vendre a Renoir, que ha fet de l'exhibició de pel·lícules en versió original la seva especialitat.